

handlet den 30. april 1997, skal jeg blot gentage nogle af de argumenter, som vores daværende ordfører, fru Pia Christmas-Møller, fremførte.

Folkeafstemninger på det lokale, det kommunale, regionale niveau er en god ting, og som vi gav udtryk for i april måned, er der allerede i dag rige muligheder for, at kommunalbestyrelser og amtsråd kan udskrive folkeafstemninger.

Ser vi imidlertid på det konkrete forslag fra SF, hvor der jo lægges op til, at vælgerne skal kunne tage initiativ til folkeafstemninger, er vi nok mere skeptiske. Man kommer nemlig ikke uden om, at det er en styreform, som undertiden kan være i konflikt med det repræsentative demokratis princip. Umiddelbart kan det lyde meget godt, at vælgerne selv kan sætte nogle temaer på dagsordenen, men hvis vi ser på, hvordan det ville kunne komme til at fungere i praksis, vil man meget let ende op med, at ingen har ansvaret for udviklingen, hverken de repræsentativt valgte i kommunalbestyrelserne eller borgerne. Det mener vi ville være en uheldig udvikling og en begrænsning af det kommunale selvstyre, som vi absolut er varme tilhængere af.

Vi er derfor ikke indstillet på at medvirke til mere vidtgående lovgivning på dette område, og med disse bemærkninger skal vi afvise forslaget.

Ulla Solvang (RV):

Der er dele i det fremsatte lovforslag, som Det Radikale Venstre faktisk har sympati for. Det Radikale Venstre har netop vedtaget et nyt principprogram, og i det nye principprogram tilkendegives det, at vælgerne skal have mulighed for at tage initiativ til folkeafstemninger.

Nu er det sådan, at vores principprogram endnu ikke er udmøntet. Det ligger i udvalg, og det gør det sammen med et udvalgsarbejde, som samme principprogram har sat i gang omkring en grundlovsændring.

Dermed har jeg sagt, at jeg har sympati for forslaget, men må samtidig sige, at vi ikke fra Det Radikale Venstres side kan anbefale det fremsatte forslag, og det er ene og alene begrundet i hensynet til og loyaliteten over for vores regeringssamarbejdspartner.

Kim Behnke (FP):

Fremskridtspartiet har tidligere støttet SF i dette spørgsmål. Fremskridtspartiet har selv tidligere fremsat forslag om, at der kan afholdes lokale folkeafstemninger på vælgerinitiativ.

Lige præcis når det drejer sig om lokale folkeafstemninger, så har SF ret i, at vælgerinitiativet er vigtigt. Det er nemlig sådan, at mens der sagtens kan være en diskussion om, hvorvidt borgerne skal have mulighed for på vælgerinitiativ at forlange landsdækkende folkeafstemninger, så er der næppe tvivl om, at den lokale folkeafstemning vil opfylde alle betingelserne for, at lokalbefolkningen kan være fuldt informeret om, hvad det drejer sig om.

Dengang der var nogen, der samlede underskrifter ind for at få en landsdækkende folkeafstemning om en Øresundsforbindelse, brugte man argumentet: Hvorfor skulle folk i Vendsyssel have indflydelse på det? Jeg er ikke enig i det, men man brugte det argument, at det da primært var dem, der bor ude på Amager, som fik enten fornøjelsen eller generne, som skulle bestemme.

Når den lokale kommune skal tage stilling til, om man skal bygge en ny omfartsvej, om man skal lave gennemgående motorvejstrafik tværs ned gennem bycentrum eller andre eksotiske ting, som byrådet fra tid til anden finder på at sætte på dagsordenen, så bør det være sådan, at vælgerne i det lokale område som en reaktion på det kan få spørgsmålet afprøvet ved en lokal folkeafstemning.

Se, vi ved godt – Socialdemokratiets ordfører var inde på det – at det allerede i dag er sådan, at et byråd kan lægge et spørgsmål ud til folkeafstemning, som det f.eks. skete på Langeland med et spørgsmål om kommunesammenlægning. Men vi ved jo også godt, at hvis det drejer sig om sager, hvor byrådet dybest set måske er i konflikt med lokalbefolkningen, ja, så er det fristende at træffe en byrådsbeslutning om ikke at afholde en folkeafstemning, selv om der måske i den lokale debat er et pres mod byrådet.

Det er vores opfattelse, at her skal vi kunne overføre initiativet til vælgerne, præcis som SF har beskrevet det i bemærkningerne, og som vi tidligere har gjort i vores forslag, således at den gruppe vælgere, som mener, at byrådet er inde i en fejludvikling, kan indsamle det nødvendige antal underskrifter og dermed gennemtrumfe afholdelse af en folkeafstemning.

Så er der diskussionen om, hvorvidt denne folkeafstemning skal være bindende eller kun vejledende, og det er i virkeligheden et spørgsmål, men med kun ét svar. Sagen er jo den, at hvis man afholder en folkeafstemning, som kun er juridisk vejledende, vil det være sådan, at det